

MINA REINERT
ALVUR HARALDSEN

Hetta var ein stórir dagur fyri Amalie Elisabeth Olsen, ella Mallu, sum hon altíð hevur verið kallað.

Malla er dóttir Hans Hansen úr Gásadali og Onnu Sofiu av Steig í Sandavági. Anna Sofia var mostir til skaldið Mikkjal á Ryggi. Hans og Anna Sofia fingu 8 børn, og tvey tey fyrstu doyðu beint eftir, at tey vórðu fœdd. Hini systkini vóru:

1. Margretha Jacobsen, sum varð gift í Vestmanna
2. Aksel Elias Hansen, sum doyði gott 20 ára gaml
3. Jetta, sum varð gift Hentze á Sandi
4. Dánjal Petur Hansen, sum var giftur við Elsbu úr Sandoynni. Elsbu var fyrsta fólkíð, ið flutti inn á Ellis- og Avlamisheimið í Vágum
5. Amalia Olsen
6. Astrid, gift Petersen í Vestmanna, hon var 5 ár yngri enn Malla

Pápi Mallu var røktingarmaður hjá abbanum Petur á Steig, sum læt byggja hús til foreldur hennara.

Tá mamman, Anna Sofia, hevði átt 3 børn – tvey av teimum doyðu – fór hon til Danmarkar í eitt ár at læra til ljósmóðir. Mamman doyði bert 51 ára gomul, og Malla, sum tá var 8 ára gomul, fór til Vestmanna at vera hjá systri Margrethu, sum var gift við einum skipara har. Hon gekk í skúla hjá Hans Jákup Vang Dam lærara, til hon var 14–15 ár, og varð konfirmerað í Kvívik.

Hon fór so aftur til Sandavágs eitt skifti at hjálpa pápanum at ansa eftir báðum brøðrunum.

Umleið í 1913 fór Malla í læru sum »bakarinda«, sum hon tekur til. Jens Pauli á Lofti hevði fingið sær eitt bakari, og Malla varð send til Havnar í læru í bakarinum hjá Poul Kjølne. Hon

– Arbeiðið við gleði

Hesi vóru ráðini, 100 ára gamla Malla Olsen hevði at bera Føroya ungdómi gjøgnum Útvarp Føroya í samrøðu við Tórð Mikkelsen í morgunsendingini mánadagin 22. apríl 1996

búði hjá Kristian í Gásadali hesa tíðina. Men av tí at fyrri heimsbardagi brast á í 1914, gjørdist tað torført at fáa fatur á kóli og tilfari til bakstur, og tað førði til, at Malla gavst og fór aftur til Sandavágs eftir 10 mánaðir. Hon heldur sjálv, at tað gjørdi kanska ikki so nógv, at hon ikki var longri, tí bakarið var í so ringum standi, og tað var strævið lív at skula knøða hálvanannan mjøsekk til breyð í hond hvønn dag.

Malla sigur frá, at sørvingar plagdu at koma til Sandavágs at dansa, og so leiðis hitti hon Joen Magnus Olsen, sum hon giftist við í juli 1918. Hann var keypmaður, róði út og hevði eitt sindur av jørð eisini.

Hon var í handlinum hjá verpápanum, har tey eisini seldu apotekaravørur fyri apotekið í Havn. Hesin handli er til enn í dag, og ein dóttur Mallu passir hann. Harumframt var nógv at gera heima, bera burtur torv og ganga til neytar, sum var konufólkaarbeiði tá í tíðini.

Malla hevur átt tilsamans 10 børn. Fyrsta barnið átti hon, tá hon var 22 ára gomul, og tað seinasta tá hon var 43. Tvey børn doyðu heilt smá, og eitt sum 3 ára gamalt.

Børnini eru:

1. Arngrim Olsen, sum doyði av sjúku gott 50 ára gaml
2. Ingibjörg, gift Simonson, fœdd 1923
3. Hans Olsen, fœddur

Nógv fólk nýtti høvi at heilsa upp á 100 ára føðingardagsbarnið, og Edmund Joensen, løgmaður, var eisini í føðingardag hjá Mallu

1924

4. Kitty Maj, gift Lauritsen, fœdd 1926
5. Magnhild, gift Heinesen
6. Amalia, gift Mouritsen
7. Kristian Olsen, fœddur 1940, lækni í Grená í Jútlandi

Maðurin, Joen Magnus, doyði av sjúku í 1958. Sonurin Hans búði saman við henni, til hann giftist í 1963. Síðan hevur Malla búð upp á skift hjá dóttrunum, mest tvíburðardóttrunum.

Malla helt hús fyri sonin Kristian, meðan hann var læraravikarur á Slætanesi í 1959, og seinast í 60-unum var aftur boð eftir henni at koma til Danmarkar at ansa eftir tveimum synum hjá Kristian, tí kona hansara var vorðin álvarsliga sjúk.

Í samrøðu við Tórð Mikkelsen frá Útvarpi Føroya sigur Malla frá eini heldur langari ferð, tá hon var 9 ára gomul. Tey fóru úr Vestmanna mánadag á middegi við seglbáti, men tað var onki lot at fara tey fram, so tey vóru ikki á Miðvági fyrr enn friggjadag á middegi. Hon sigur eisini frá eini aðrari ferð, eisini við seglbáti, har henda sama ferð tók 2 tímar. Men sjóverk fólði hon ongantið, heldur ikki tá hon plagdi at sigla millum Havnina og Esbjerg við M/S England, tá hon búði saman við soninum í Grená.

Mallu dámdi væl at lesa, og hon sigur frá, at hon las Robinson Crusoe fyri børnunum, tá tey vóru smá. Hon plagdi at lesa nógv, tá stundir vóru til tess, og tað gjørdi hon líka til eyguni fóru at bíla á gamalsaldrinum.

Eisini hevur hon bundið pløgg upp á alla sína stóru familju, í seinastuni mest hosur, sum hon kundi binda, hóast hon næstan var blind, og hesum helt hon fram við líka til hon fór á Ellisheimið.

Henni hevur dámt sera væl at búð í Sørvági, tí fólk vóru alíð so vinarlig móti henni.

Hon fór eftir egnum ynski á Ellis- og Avlamisheimið í Vágum 26. desember 1994, og hon hevur havt tað gott her, sigur hon. Øll eru so fitt og góð at heita á altíð.

Hóast hon er 100 ára gomul og hevur havt nógv ar tungar sorgir í lívinum, hevur hon havt sera góða heilsu. Sjálv sigur hon, at fortreytin fyri at liva so leingi helst man vera tann, at hon altíð hevur verið so glaðlynt.

Hon heldur, at sjálvt um stór broyting er hend í samfelagnum í hennara tíð, er ikki altíð alt so gott. Serliga harmast hon um tey ungu, sum brúka sín kropp ov lítið, og altíð sita í bili.

Men boðini, hon hevur at geva ungdóminum, tala fyri seg: »Arbeiðið við gleði meðan tit kunnu«.

